

huse, i hvilke Straf for Løsgængerførd kan udstaas, med indtil 180 Dages Tvangsarbejde i saadant.

Mændsfolket, som saaledes benytter et Kvindsfolk til Utugt mod Bederlag, Penge eller Pengeværdier, straffes med Fængsel eller Bøder.

§ 4.

All offentlig Tilskyndelse eller Opfordring til Utugt, hvad enten den udgaar fra Mand eller fra Kvinde, og hvad enten den iværksættes ved Omstreifen paa Gader, ved at sætte Kendetegn i Døre eller Vinduer eller paa anden Maade, straffes, for saa vidt Handlingen ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf, med Bøder eller Fængsel.

§ 5.

Allmindelig borgerlig Straffelovs § 182 affattes saaledes: Den, som har Kvindsfolk til Huse, der nære sig ved Løsgægtighed, som for Bederlag iilskeder Personer af ulige Køn Afgang til sin Bolig for der at øve Utugt, eller som for Næsten foretager Handlinger, der gaa ud paa eller ere egnede til at skaffe ham Binding ved andres Utugt, straffes med Fængsel.

Den, der gør sig skyldig i Rufferi eller holder Støgehus (Bordel), straffes med Forbedringshusarbejde.

§ 6.

Enhver Lejer har, uden Hensyn til modstaaende Bestemmelser i Lejekontrakten, i følgende Tilfælde Ret til at fraslytte Lejligheden og frigøres herved for at svare Lejen fra den Dag, paa hvilken han flytter, ligesom han kan tilbagekræve forud udredt Leje for den Tid, som ligger efter Fraslytningdagen:

a) Naar nogen Husboer af Huset driver Utugt som Næringsvej, og denne Bøder ikke paa Opfordring af Lejeren strafs fjernes af Ejeren,

b) naar der i Værelser i Huset modtages Personer af ulige Køn for der at øve Utugt, og denne Udnyttelse enten skyldes Ejeren eller en Lejer, som ikke strafs efter Paatrag fjernes af Ejeren.

Derfor saadan Brug af Lejligheder eller Værelser i Huset, som omtalt under a. og b., med Ejeren's Vidende allerede fandt

Sted ved Lejekontraktens Indgaaelse, og Ejeren ikke har underrettet Lejeren derom, frigøres den fraslyttende Lejer fremdeles for at udrede Leje fra sidste almindelige Flyttedag og kan kræve Leje tilbage, som maatte være udredt for dette Tidsrum.

Enhver Lejer kan, uden Hensyn til modstaaende Bestemmelser i Kontrakten, strafs fjernes en Lejer, der driver Utugt som Næringsvej eller modtager Personer af forskelligt Køn i Værelser for der at øve Utugt, og beholder desuagtet Ret til Lejesummen indtil det Tidspunkt, til hvilket Lejligheden med lovligt Varsel kunde opsiges af Lejeren, dog ikke for længere Tid fremad end et Aar.

§ 7.

Personer, der lide af venerisk Sygdom, have uden Hensyn til, om de evne selv at vederlægge deres Helbredelse eller ikke, Ret til at kræve sig tagne under Røgt (Kur) for offentlig Regning, ligesom de ere pligtige til at underkaste sig en saadan, medmindre de godtgøre, at de have undergivet sig tilbørlig enskilt (privat) Lægebehandling; ere de angrebne Personers Forhold af den Beskaffenhed, at Sygdommens Oversførelse til andre Personer ikke paa nogen tryk Maade kan forebygges uden ved deres Bortfjernelse, eller overholde de ikke de dem til Smittes Forebyggelse givne Forfrister, skulle de indlægges til Helbredelse (Kur) paa et Sygehus. Spørgsmaal herom bliver i fornødent Fald at afgøre af Amtmændene (i København Politidirektøren) under Indaantning (Returs) til Justitsministeren, og Forpligtelsens Efterkommelse kan fremtvinges ved Tvangsboeder, der paahydes af fornævnte Myndigheder.

De, der nyde fast Fattigunderstøttelse og findes lidende af venerisk Sygdom, skulle indlægges til Helbredelse paa et Sygehus.

Hvor der efter Sygdommens Helbredelse er særlig Grund til at ræddes for Tilbagefald af den i en smitsom Form, kan der af den Læge, som har behandlet den syge, gives denne Paalæg om til en fastsat Tid at fremstille sig for ham eller at tilvejebringe en godkendt (autoriseret) Læges Vidnesbyrd for, at intet saadant Tilbagefald er indtraadt. Dgtaa dette Paalægs Efterkommelse kan fremtvinges ved Tvangsboeder, der paahydes af ovennævnte Myndigheder.